

Odyseovo ztroskotání

Javory

Matko cítíš ten chlad co táhne od lesů?

Na souši jsi získal tisíc různých jistot
bylo lehké dělat denně tytéž jednoduché úkony
bylo lehké mluvit denně stejným jazykem
a milovat snadno dostupné ženy

Na dobře vyspraveném člunu jsi odplouval s plným žaludkem
klidně a pevně třímaje kormidlo

Nikdy jsi se nenadál, jak rychle může přijít úzkost
potkal jsi přece desítky mlčenlivých parníků
kyl tvé skořápky prorážel škraloupky mrtvých pomyjí
bez ustání k tobě promlouvalo kalné moře
Nikdy jsi se nenadál, jak rychle může přijít úzkost
vždyť jsi byl přece plný jistot načerpaných z ohmataných knih

Přišla nepozorovaně jako noc
Tvůj člun ti najednou nepřipadal tak dobře vyspravený
začal jsi se bát a navlékl jsi si záchranný pás
spolkl jsi deset prášků proti různým pocitům
počínal jsi si čím dál tím nejistěji
nakonec ti člun připadal tak vratký, že jsi se vrhl do vln

Do ochraptění jsi volal o pomoc
vzýval jsi záchranné čluny mlčenlivých parníků
přehlušovalo tě dunění dobře naolejovaných strojoven
píšťaly se bezcitně chechtaly tvému náboženství
Skřípaje zuby jsi pochopil, že neexistují jistoty
a právě proto jsi zatoužil žít

Železnej pták už začal spáry
z nebe se snesl černej hák
a místo slunce vyšly máry
za strašným temným lesem pák

Z cesty rozume! Rozume z cesty!
Z cesty rozume! Rozume z cesty!
Z cesty rozume! Rozume z cesty!
Z cesty rozume! Rozume z cesty!

Železnej pták už začal spáry ...

Smím přinést vodu vám
dám vám tu hojnost jídel
spát tu můžete dlouho dlouho
a zapomenout
a zapomenout
a zapomenout

Železnej pták už začal spáry ...

Z cesty rozume! Rozume z cesty! ...

Železnej pták už začal spáry ...

Železnej pták už začal spáry ...

Smím přinést vodu vám ...